

Jurka Lepičnik
Vodopivec

Modra je njena barva

Moji spomini na prof. dr. Ano Krajnc segajo v čas mojega študija na Filozofski fakulteti. Bila sem v generaciji študentov, ki smo v četrtem letniku imeli priložnost izbrati »nekakšen poudarek oz. smer« študija. Moja odločitev je bila andragoška smer.

Kot študentko me je Ana Krajnc navdušila s svojimi predavanji, ki so bila že tedaj problemsko zastavljena in izjemno zanimiva, saj je vanje vnašala svoje izkušnje in izkušnje drugih, ki jih je spoznala na svojih potovanjih. Poleg vsebine so bila predavanja zanimiva tudi zaradi metod dela, ki jih je v svoje pedagoško delo vključevala premišljeno in preudarno. S svojo zavzetostjo do dela in življenja nasploh je navduševala tudi nas študente. Name je največji vtis naredila njena predanost delu in doslednost, sposobnost spodbujanja medsebojnega zaupanja in spoštovanja drug drugega, pa krepitev samozaupanja, samospoštovanja in empatije študentov.

Spomnim se, da je na predavanja prišla vedno urejena do zadnje podrobnosti. Velikokrat si je poleg modro-turkiznih barvnih odtenkov oblačil nadela še kak modni dodatek (prstan, ogrlico, broško ...) in s tem svojo ženskost še poudarila. S svojo pedagoško in znanstveno odličnostjo ter pokončno žensko držo je vplivala tudi na mojo profesionalno in osebno pot. Danes z veseljem predavam študentom na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem in jim poskušam približati svet znanosti, učenja in poučevanja ter osebno zadovoljstvo ob tem – prav tako, kot je to za nas znala storiti draga Ana.